



การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส

A NEEDS ANALYSIS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS LEARNING
ENGLISH AS A THIRD LANGUAGE IN ISLAMIC RELIGIOUS SCHOOLS
IN NARATHIWAT PROVINCE

ปองรัตน์ ศรีสีบ ศศ.บ. (Pongrat Srisueb, BA.)¹

ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ Ph.D (Punchalee Wasanasomsithi, Ph.D.)²

บทคัดย่อ

ประชากรที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยเป็นชาวมุสลิม ซึ่งมีลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมเฉพาะเป็นของตนเองซึ่งแตกต่างจากประชากรที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคอื่นๆในประเทศ และสื่อสารโดยใช้ภาษาแม่ของตนเองคือภาษามลายู โดยมีภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ส่วนภาษาอังกฤษนั้นถือเป็นภาษาที่สามที่เรียนเมื่อเข้าเรียนในโรงเรียน จุดมุ่งหมายของงานวิจัยนี้คือ การสำรวจความต้องการและทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม และสำรวจทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของอาจารย์และผู้บริหารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 118 คน ครู 4 คน และผู้บริหาร 10 คน ซึ่งคัดเลือกจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและเล็กที่สุดที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและการสังเกต

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้มากขึ้น โดยเฉพาะทักษะการพูดและการอ่าน นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม และต้องการ

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (สหสาขาวิชา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² รองศาสตราจารย์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาษาอังกฤษจากสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายในชั้นเรียน นอกจากนี้ผลวิจัย ยังแสดงให้เห็นความเชื่อของอาจารย์ว่านักเรียนจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะด้านการเขียนและการอ่านเพิ่มขึ้น

ผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะว่า อาจารย์และผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควรปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนและแก้ปัญหาที่นักเรียนรับรู้โดยจัดหากิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของนักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จมากขึ้น

คำสำคัญ: โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม ความต้องการ

ABSTRACT

In the three southernmost provinces of Thailand, the majority of people are Muslims. They have their own socio-demographic characteristics and cultures that make them different from people residing in other regions in the country. They speak their own language called Melayu as their mother tongue, speak Thai as their second language, and learn English as a third language in school. The objective of the present study was to explore the needs and the attitudes of secondary students who were learning English as a third language in Islamic religious schools in Narathiwat Province. The study also aimed to explore the attitudes toward English language learning of teachers and parents of secondary students who were learning English as a third language in private Islamic schools in Narathiwat Province. The subjects of the study included 118 Mattayomsuksa 2 students, four teachers, and ten parents selected from the largest and smallest Islamic religious schools situated in Muang District, Narathiwat Province. Data were collected by means of self-administered questionnaires, interviews, and observations. Data analysis consisted of quantitative measures of mean and standard deviation and a qualitative measure of content analysis.

The findings of the study revealed that the students felt that they needed to develop language skills more, especially speaking and reading. They had positive attitudes toward learning English as a third language, and they wanted to study English with more varied teaching and learning materials in the classroom. In addition, the findings showed that teachers believed that students needed to focus more on developing their writing and reading skills, especially reading English books, whereas the parents thought that English was important for their children because they could use it to mainly further their studies in higher education.



Based on the findings of the study, it is recommended that teachers and administrators of Islamic religious schools should revise their existing English curricula to better suit the students' needs and solve their perceived problems by providing more varied English teaching and learning activities and materials that are both interesting and motivating so as to make teaching and learning English as a third language in Islamic religious schools more effective and successful.

Keywords: Islamic religious school, English as a Third language, needs

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่คนส่วนใหญ่ในหลายประเทศทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่นเพื่อการค้าและการศึกษา สำหรับประเทศไทย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญที่สุดและคนไทยจำนวนมากใช้ภาษาอังกฤษด้วยจุดประสงค์ที่หลากหลายในชีวิตประจำวัน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยกำหนดไว้ว่า นักเรียนจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรบังคับจำนวน 12 ปีทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นอกจากนี้ โรงเรียนยังต้องจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุม 4 แกนหลัก คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) อย่างไรก็ตาม ยังพบว่าการขาดประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษเป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และได้มีงานวิจัยศึกษาถึงปัญหานี้ รุ่งศิริรินทร์ จันทรหอม (2549) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาของภาคใต้ในโรงเรียน จำนวน 18 แห่ง ใน 6 จังหวัด ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศคือ การขาดแคลนครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาและอุปกรณ์การเรียนรู้อย่างต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ และ ห้องปฏิบัติการทางภาษา นอกจากนี้ยังขาดแหล่งการเรียนรู้ที่พอเพียงอีกด้วย ทั้งนี้ สรุปได้ว่ายังคงมีปัญหาด้านการเรียนการสอนมากมายในประเทศไทย รวมถึงทางภาคใต้ของไทย

นราธิวาสเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประชากรส่วนใหญ่มุสลิม มีลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมเฉพาะเป็นของตนเองที่พบได้โดยทั่วไป เช่น อาหาร เสื้อผ้า และ กิจวัตรประจำวัน ลักษณะเฉพาะดังกล่าวทำให้ระบบการศึกษาในจังหวัดนราธิวาสมีความน่าสนใจ เพราะนักเรียนมุสลิมส่วนใหญ่จะเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมากกว่าเข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐทั้งนี้นักเรียนมุสลิมส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูซึ่งเป็นภาษาแม่เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาษาไทยจึงเป็นภาษาที่สองของนักเรียนกลุ่มนี้ (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2, 2540 อ้างอิงจาก วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2551) นักเรียนมุสลิมส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเป็นภาษาที่สาม โดยจะต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 12 ปีตามหลักสูตรเหมือนกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนอื่นๆ ในประเทศ



ลักษณะเฉพาะของนักเรียนมุสลิมที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ก่อให้เกิดความน่าสนใจในการศึกษาความต้องการของนักเรียนมุสลิมในการเรียนภาษาอังกฤษ ประกอบกับ มีงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมุสลิมจำนวนหนึ่ง เช่น งานวิจัยของจำนง แก้วเพชร (2539) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล งานวิจัยของ นิสาก รุณณิ นันทา ชีระมณี และ วิมลรัตน์ รัตนญาติ (2550) ซึ่งศึกษาทัศนคติและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดยะลา อย่างไรก็ตามคงมีประเด็นอื่นๆ ในเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ต้องศึกษาและทำความเข้าใจอีกมากมาย ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยนี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาถึงความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส เพื่อที่จะสามารถปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมและมีเนื้อหาและวิธีการเรียนการสอนจำเพาะที่จะช่วยให้เกิดประสิทธิผลที่ดีต่อการพัฒนาทักษะและความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส
2. เพื่อสำรวจทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส
3. เพื่อสำรวจทัศนคติของครูต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส
4. เพื่อสำรวจทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้ทั้งรูปแบบของการวิจัยปริมาณ (Quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 118 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมดของทั้ง 2 โรงเรียนจำนวน 4 คน และผู้ปกครองที่คัดเลือกจากการสุ่มจากทั้ง 2 โรงเรียนจำนวน 10 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้เลือกจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่ใหญ่ที่สุดและเล็กที่สุดในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส โดยมีนักเรียน 65 คน ครู 3 คน



และผู้ปกครอง 5 คนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนนักเรียนอีก 53 คน ครู 1 คน และผู้ปกครองอีก 5 คนจากโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สองเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ถูกคัดเลือกมาเนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนกลุ่มนี้ยังมีเวลาเรียนในชั้นมัธยมต้นอีกหนึ่งปี ก่อนย้ายไปเรียนต่อในชั้นมัธยมปลายในโรงเรียนอื่นหรือลาออกจากโรงเรียนไปประกอบอาชีพ การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนี้จึงน่าจะเกิดประโยชน์สูงสุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Likert Scale) จำนวน 5 ระดับ มีตัวเลือกตั้งแต่ 1 (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) จนถึง 5 (เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ซึ่งการตีความผลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้คือ

1.00-1.49 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.50-2.49 = ไม่เห็นด้วย

2.50-3.49 = เห็นด้วยปานกลาง

3.50-4.49 = เห็นด้วย

4.50-5.00 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน มีจุดมุ่งหมายในการสำรวจความต้องการ เป้าหมาย ปัญหา และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม

2. แบบสอบถามสำหรับครู มีจุดมุ่งหมายในการสำรวจทัศนคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

3. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง มีจุดมุ่งหมายในการสำรวจทัศนคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่บุตรของตนได้รับ

2. แบบสัมภาษณ์

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์มุ่งเน้นที่จะหาข้อมูลเชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างทั้งนักเรียน ครู และผู้ปกครองเกี่ยวกับความต้องการ เป้าหมาย ปัญหา และทัศนคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม

3. แบบสังเกตในชั้นเรียน

จุดมุ่งหมายของการสังเกตในชั้นเรียนคือเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน การมีปฏิสัมพันธ์และการโต้ตอบระหว่างครูและนักเรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเองในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบสังเกตในชั้นเรียนได้รับการออกแบบเป็นรายการตรวจสอบ (Checklist) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในห้องเรียน



สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบฟอร์มที่ใช้ในการสังเกตในชั้นเรียน ได้รับการออกแบบโดยผู้วิจัยจากการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญโดยการหาค่า IOC เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือและความเหมาะสมในการใช้ภาษา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ที่ได้ค่า IOC มากกว่า 0.5 ได้ถูกนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นจดหมายติดต่องานไปทางโรงเรียนทั้งสองแห่งเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยติดต่อครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั้งสองแห่งเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การทำวิจัยในครั้งนี้ และเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 118 คน ทำแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกจากการสัมภาษณ์ โดยสุ่มเลือกจากนักเรียนที่ได้เกรด A หรือ B จากรายวิชาภาษาอังกฤษหลักในภาคการศึกษาที่แล้วจำนวน 10 คน และนักเรียนที่ได้เกรด C หรือ D จำนวน 10 คน
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมดของทั้ง 2 โรงเรียน จำนวน 4 คน ทำแบบสอบถามและสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูล
5. ผู้วิจัยสุ่มเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครองของเด็กนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน โดยให้ทำแบบสอบถามและสัมภาษณ์
6. ผู้วิจัยเข้าสังเกตการณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเองในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 ห้องเรียน โดยสังเกตการณ์ชั้นเรียนที่มีนักเรียนชายและหญิงรวมกันในโรงเรียนขนาดใหญ่ และเข้าสังเกตการณ์ในชั้นเรียน 2 ชั้นเรียน ซึ่งแยกชั้นเรียนเป็นนักเรียนหญิงหนึ่งห้องและนักเรียนชายหนึ่งห้องในโรงเรียนขนาดเล็ก การสังเกตการณ์แต่ละห้องเรียนใช้เวลาประมาณ 40 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป คำนวณค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์และการสังเกตในชั้นเรียนใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ



ผลการวิจัย

1. ความต้องการของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยตามที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1 ซึ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุดที่จะเพิ่มพูนทักษะสามลำดับแรกคือ การพูด ($\bar{X} = 4.22$, $SD. = 0.893$) การเรียนรู้คำศัพท์ ($\bar{X} = 4.17$, $SD. = 0.911$) และ ทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 4.17$, $SD. = 0.961$) อย่างไรก็ตาม นักเรียนจากโรงเรียนขนาดเล็กมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่คือ นักเรียนจากโรงเรียนขนาดเล็กต้องการเรียนและเพิ่มพูนทักษะด้านการฟัง ($\bar{X} = 4.06$, $SD. = 1.247$) ด้านคำศัพท์ ($\bar{X} = 4.04$, $SD. = 1.386$)

ตารางที่ 1 ความต้องการในการเรียนทักษะต่างๆในภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความต้องการ	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดเล็ก	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. การอ่าน	4.17	.961	3.53	1.564
2. การเขียน	4.12	.927	3.89	1.382
3. การฟัง	4.15	.905	4.06	1.247
4. การพูด	4.22	.893	3.89	1.311
5. การออกเสียง	4.05	1.052	3.45	1.338
6. ไวยากรณ์	3.97	.968	3.64	1.415
7. คำศัพท์	4.17	.911	4.04	1.386

ส่วนในแง่ของสื่อการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลดังนำเสนอในตารางที่ 2 พบว่าสื่อการเรียนการสอนที่นักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่ต้องการใช้ในการเรียนมากที่สุดสามอันดับแรกคือ เพลง เกม และคอมพิวเตอร์ตามลำดับ ($\bar{X} = 4.18$, $SD. = 0.882$, $\bar{X} = 4.17$, $SD. = 1.790$ และ $\bar{X} = 4.11$, $SD. = 0.954$) ส่วนนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กกระบุงความต้องการในการเรียนกับ วิดีโอหรือรายการโทรทัศน์ ($\bar{X} = 3.83$, $SD. = 1.282$) คอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.82$, $SD. = 1.364$) และ เกม ($\bar{X} = 3.77$, $SD. = 1.436$) โดยลำดับ

ตารางที่ 2 ความต้องการของนักเรียนในการใช้สื่อการสอนในห้องเรียน

ความต้องการ	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดเล็ก	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. หนังสือ หรือ นิตยสาร	3.60	.898	3.26	1.375
2. วิดีโอหรือรายการโทรทัศน์	3.89	1.002	3.83	1.282
3. ซีดี และคอมพิวเตอร์	4.11	.954	3.82	1.364
4. เพลง	4.18	.882	3.72	1.574
5. เกมส์	4.17	1.790	3.77	1.436

2. ทักษะคติของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ (\bar{X} = 4.00, SD. = 0.992) และภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไป (\bar{X} = 3.92, SD. = 0.896) ทั้งนี้ นักเรียนยังเห็นด้วยอีกว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นเพราะได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเช่นกัน เนื่องจากรู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ (\bar{X} = 3.70, SD. = 1.170) อีกทั้งยังไม่เห็นด้วยว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า (\bar{X} = 2.38, SD. = 1.471) ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ทักษะคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ทัศนคติ	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดเล็ก		ผลรวม	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ภาษาอังกฤษไม่ได้มีความจำเป็นสำหรับฉันเลยเพราะว่าฉันไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว	2.84	1.383	3.31	1.528	3.05	1.462
2. ทั้งภาษามลายูและภาษาไทยก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน	3.17	1.292	3.11	1.706	3.15	1.487
3. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า	2.66	1.359	2.38	1.471	2.53	1.412
4. ฉันสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.00	.992	3.70	1.170	3.86	1.082
5. การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ยากเกินไปสำหรับฉัน	3.92	.896	3.21	1.321	3.60	1.160



3. ทศนคติของครูในการเรียนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นต่อความสำคัญของการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าครูจากโรงเรียนขนาดใหญ่คิดว่าทักษะที่นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาคือ ทักษะการเขียนและทักษะการฟัง ($\bar{X} = 4.00$, $SD. = 1.00$) ในขณะที่ครูจากโรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่าทักษะทางภาษาที่นักเรียนควรพัฒนา คือ ทักษะการเขียนและทักษะการพูด ($\bar{X} = 5$)

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของครูต่อความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความคิดเห็น	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดเล็ก	ผลรวม	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	\bar{X}	SD.
1. การอ่าน	3.67	1.155	4.00	3.75	.957
2. การเขียน	4.00	1.000	5.00	4.25	.957
3. การฟัง	4.00	1.000	4.00	4.00	.816
4. การพูด	3.67	1.155	5.00	4.00	1.155
5. การออกเสียง	3.67	1.155	4.00	3.75	.957
6. ไวยากรณ์	3.67	1.528	4.00	3.75	1.258
7. คำศัพท์	3.00	2.000	4.00	3.25	1.708

3.2 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูทั้งสองโรงเรียนมีความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องนี้ ขณะที่ครูจากโรงเรียนขนาดใหญ่เห็นว่าการอ่านเป็นปัญหาหลักของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.33$, $SD. = 1.155$) แต่ครูโรงเรียนขนาดเล็กกลับมีความเห็นว่า การเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักเรียนมากกว่าปัญหาอื่นๆ ($\bar{X} = 5$) ซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่แสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของครูต้อปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความคิดเห็น	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดเล็ก	ผลรวม	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	\bar{X}	SD.
1. ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.33	1.155	5.00	3.75	1.258
2. นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษให้เป็นประโยคไม่ได้	3.67	1.528	4.00	3.75	1.258
3. การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับนักเรียน	3.67	1.155	3.00	3.50	1.000
4. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักเรียน	2.67	.577	4.00	3.00	.816
5. ในบางครั้ง นักเรียนอยากให้นักเรียนอธิบายด้วยภาษามลายู	3.67	.577	1.00	3.00	1.414
6. นักเรียนพูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง	2.67	.577	4.00	3.00	.816
7. นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำเท่านั้น	4.00	1.000	4.00	4.00	.816
8. นักเรียนมักสะกดคำผิดเสมอเวลาเขียนภาษาอังกฤษ	3.00	2.000	4.00	3.25	1.708
9. การจำคำศัพท์ใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักเรียน	3.33	.577	2.00	3.00	.816
10. การอ่านเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับนักเรียน	4.33	1.155	3.00	4.00	1.155
11. นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน	4.00	1.000	2.00	3.50	1.291

3. จุดประสงค์ของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการสัมภาษณ์ ครูทั้ง 2 โรงเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่าจุดประสงค์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนคือ นักเรียนต้องการอ่านหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษได้ ต่อมาคือนักเรียนชอบและสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ และจุดประสงค์หลักอีกอย่างคือ นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเพราะว่าต้องการได้ทำงานดีๆ เมื่อเรียนจบ



4. รูปแบบการเรียนของนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ ลักษณะการเรียนการสอนที่ครูทั้งสองโรงเรียนชอบใช้ คือ การที่ให้นักเรียนทำงาน และเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ แทนที่จะเรียนหรือทำงานคนเดียวหรือเป็นคู่

5. สื่อการเรียนรู้อื่นๆที่ใช้ในการเรียนการสอน

จากการเก็บข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ครูทั้ง 2 โรงเรียนต่างใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นการให้เล่นเกม ร้องเพลง หรือการแสดงบทบาทสมมติ โดยเฉพาะครูจากโรงเรียนขนาดใหญ่คิดว่า เกมเป็นวิธีการสอนที่นักเรียนชอบเรียน ในขณะที่ครูจากโรงเรียนขนาดเล็กคิดว่านักเรียนชอบที่จะเรียนภาษาอังกฤษผ่านหนังสือหรือนิตยสารมากกว่าการใช้สื่อจำพวกซีดี หรือคอมพิวเตอร์ในห้องปฏิบัติการทางภาษา ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของครูต่อสื่อการเรียนการสอนที่นักเรียนชอบให้ครูใช้ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

สื่อการเรียน	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดเล็ก	ผลรวม	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	\bar{X}	SD.
1. หนังสือหรือนิตยสาร	4.33	.577	5.00	4.50	.577
2. วิดีโอหรือรายการโทรทัศน์	4.67	.577	4.00	4.50	.577
3. ซีดีและคอมพิวเตอร์ในห้องแล็บ	4.67	.577	3.00	4.25	.957
4. เสียงเพลง	4.33	.577	4.00	4.25	.500
5. เกม	5.00	.000	4.00	4.75	.500

4 ทศนคติของผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองทั้งจากโรงเรียนใหญ่และเล็กต่างมีความเห็นตรงกันว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ดีสำหรับบุตรของตน และการเรียนภาษาอังกฤษทำให้บุตรของตนมีโอกาสในการเรียนต่อระดับสูงมากขึ้น

ตารางที่ 7 ทศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษของบุตรหลาน

ทศนคติ	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดเล็ก		ผลรวม	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
1. ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับลูกของฉันเพราะว่าพวกเขาต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว	4.20	.447	2.80	1.304	3.50	1.179

ตารางที่ 7 (ต่อ) ทศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษของบุตรหลาน

ทัศนคติ	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดเล็ก		ผลรวม	
	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.	\bar{X}	SD.
2. การที่ลูกของฉันได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ดี	4.60	.548	5.00	.000	4.80	.422
3. การเรียนรู้อาษาหลายและภาษาไทยก็เพียงพอสำหรับลูกของฉันแล้ว	3.00	1.414	3.20	1.095	3.10	1.197
4. การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเสียเวลาเปล่า	1.60	.894	1.40	.548	1.50	.707
5. ลูกควรจะสนใจการเรียนในวิชาอื่น ๆ มากกว่าภาษาอังกฤษ	2.40	.548	2.60	1.342	2.50	.972
6. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ลูกของฉันมีความเข้าใจและได้เรียนรู้วัฒนธรรมอื่นๆ	4.00	.000	4.00	.816	4.00	.500
7. การมีความรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับดีทำให้ลูกของฉันสามารถมีงานดีๆ ได้	4.00	.000	4.60	.548	4.30	.483
8. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ลูกของฉันมีโอกาสมากขึ้นในการเรียนต่อระดับสูง	4.40	.894	4.80	.447	4.60	.699
9. การเรียนภาษาอังกฤษนั้นแสดงถึงความเป็นผู้มีการศึกษา	3.60	1.140	4.20	.447	3.90	.876
10. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ลูกของฉันติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติได้	4.20	.837	4.60	.548	4.40	.699
11. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ลูกของฉันมีความรู้เพิ่มขึ้น	3.40	.894	4.20	1.095	3.80	1.033

อภิปรายผล

ความต้องการ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่ต้องการเพิ่มพูนทักษะทางการพูดมากที่สุด ซึ่งต่างจากนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ต้องการเรียนเพิ่มในทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่นๆ ทั้งนี้มีความเป็นไปได้ว่านักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่มีโอกาสใช้สื่อการเรียนรู้อาษาหลายอย่างที่ทางโรงเรียนจัดไว้ให้ เช่น ซีดี และภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น และทางโรงเรียนขนาดใหญ่ยังมีครูชาวต่างประเทศที่มาสอน



ภาษาอังกฤษในโรงเรียนด้วย จึงทำให้นักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางการฟังมากกว่า การพูด ดังนั้นจึงต้องการเพิ่มพูนทักษะทางการพูด ในทางกลับกัน นักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กไม่มีโอกาสฝึกฝน ทักษะการฟังมากเหมือนนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่ จึงต้องการฝึกฝนทักษะทางด้านนี้เพิ่มเติม

ปัญหา

ปัญหาหนึ่งที่ผู้วิจัยพบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนคือไม่ได้เรียนด้วย สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาพยนตร์ เพลง หรือ คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต จากการ สังเกตการณ์เรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กยังขาดสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ นักเรียนจึงไม่มีโอกาสในการเรียนและพัฒนาทักษะ ทางภาษาอังกฤษกับสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจเหล่านั้น ถึงแม้ว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีสื่อการเรียนการสอน ในการเรียนภาษาอังกฤษไว้สำหรับนักเรียนหลายชนิด เช่น คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต แต่ครูผู้สอนไม่ได้ ใช้สื่อการสอนเหล่านั้นเท่าที่ควร จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า เนื่องจากครูอาจจะไม่ชำนาญในการนำ สื่อการสอนเหล่านั้นมาใช้ในการสอนในห้องเรียน

ทัศนคติ

ผลการวิจัยที่ได้จากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ของทั้งสองโรงเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม และมีนักเรียนเพียงส่วนหนึ่งที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่ง นักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเห็นว่า พวกเขาไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากไม่ได้ใช้ภาษา ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม นักเรียนกลุ่มนี้อาจไม่ได้รับแรงจูงใจเท่าที่ควรจากการเรียนในห้องเรียนหรือ จากเนื้อหาในบทเรียน และอาจจะไม่คิดเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป จึงไม่เห็นความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองทั้งสองโรงเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ทั้งยังสนับสนุนให้บุตรของตนเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกห้องเรียนในระหว่างภาคการศึกษา หรือในระหว่างการปิดภาคเรียน โดยผู้ปกครองยังเห็นด้วยว่า การเรียนภาษาอังกฤษทำให้บุตรหลานสามารถ เพิ่มพูนความรู้ได้จากสื่อต่างๆมากมายที่ใช้ภาษาอังกฤษและทำให้บุตรของตนมีโอกาสได้ทำงานที่ดีมากขึ้น

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 บทบาทของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.1 สำหรับนักเรียนที่ขาดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาการเรียนด้านภาษานั้น ครูควรพยายามทำความเข้าใจ หาสาเหตุว่าทำไมนักเรียนถึงไม่ให้ความร่วมมือในทำกิจกรรมในชั้นเรียนหรือไม่สนใจเรียน อาจเป็นเพราะนักเรียนมีเหตุผลบางอย่าง เช่น จากผลการสัมภาษณ์ในงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า



นักเรียนบางคนไม่มีความคิดที่จะเรียนต่อหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว ในขณะที่บางคนก็คิดว่า การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้มีความสำคัญในชีวิต ดังนั้นหากครูทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงแล้ว ก็จะสามารถคิดหาวิธี แก้ไขปัญหาให้ตรงจุดได้ดียิ่งขึ้น

1.1.2 ครูควรค้นหารูปแบบการเรียนการสอนและเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่ ตรงกับความต้องการของนักเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น นอกจากนี้การสอนของครู ควรมีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้เข้าหาบทเรียน

1.1.3 ครูควรมีส่วนช่วยพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนอย่างแท้จริง จากงานวิจัยของ เดซีและยัน (Deci and Ryan ,1985) ที่ทดลองกระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียนโดย การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายให้เหมาะกับช่วงอายุ ความสนใจ และรูปแบบการเรียนของนักเรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมที่ใช้ในช่วงโมเรียนตามที่พวกเขาชอบได้ด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ นักเรียนได้รับความรู้จากการเรียนอย่างเต็มที่และได้พัฒนาทักษะต่างๆ ในการเรียนภาษามากกว่าที่จะเรียนโดยให้ ทำเพียงแบบฝึกหัดหรือการทบทวนบทเรียนซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายมาก สำหรับพวกเขา

1.1.4 จากผลงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่านักเรียนได้รับการเปิดช่องทางในการเรียนภาษา ไม่เพียงพอ จึงเป็นการยากที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างที่เขาดต้องการ ดังนั้นครูควรเปิดช่อง ทางในการเรียนรู้ภาษาให้แก่นักเรียน โดยผ่านการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาพยนตร์ เพลง หนังสือ หรือการดูหนังในชั้นเรียน หากเป็นไปได้ ครูอาจใช้เทคโนโลยีให้เข้ามามีส่วนร่วมต่อการเรียน ภาษาด้วย เช่น ฝึกให้นักเรียนใช้อีเมลล์ (E-mail) ในการติดต่อเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้าน การสื่อสาร ดังงานของ วาสนาสมคติ (Wasanasomsithi, 1998) ซึ่งแสดงให้เห็นประโยชน์ของการใช้อีเมลล์

1.2 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน

ผลงานวิจัยบ่งชี้ว่านักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนด้านภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน ควรสนับสนุนด้วยการจัดหาสื่อในการเรียนการสอนให้พอเพียงสำหรับทั้งครูและนักเรียน ตัวอย่างเช่นสื่อประเภท คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งเป็นสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับนักเรียนในการเพิ่มพูนความรู้และ ทักษะทางภาษา นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนควรหาวิธีการอื่นๆ ที่จะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ด้านภาษาของนักเรียน ด้วย เช่น จัดหาทุนในการเรียนรู้ด้านภาษาในห้องสมุด หรือห้องศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียน สามารถฝึกและรับความรู้ด้านภาษาตามที่ตนสนใจ ทั้งนี้อาจทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการ ความชอบ และรูปแบบในการเรียนภาษา เพื่อที่ผู้บริหารโรงเรียนจะได้นำมาปรับปรุงจัดมค้นหาความรู้ทางด้านภาษาหรือศูนย์ การเรียนรู้ภาษาให้ตรงกับความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยในครั้งนี้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเฉพาะนักเรียน ครู และผู้ปกครองจากโรงเรียนในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาเท่านั้น เนื่องจากเหตุผลด้านความปลอดภัยในการเก็บข้อมูล ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไปควร



ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตพื้นที่อื่นๆ ของจังหวัดต่างๆ ในแถบภาคใต้ โดยเฉพาะพื้นที่กลุ่มเสี่ยงที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่สงบจากการก่อการร้ายว่า นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีปัญหา หรือมีความต้องการและจุดมุ่งหวังในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยในครั้งนี้ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมืองที่มีความปลอดภัยมากกว่าอย่างไร

นอกจากนี้ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสพัฒนาวิชาชีพเพิ่มเติมจากการเข้าร่วมประชุมวิชาการ อบรม และสัมมนา เพื่อที่ครูจะได้มีโอกาสเรียนรู้ทฤษฎี และเทคนิคการสอนใหม่ๆ ที่จะเอื้อให้การจัดการเรียน การสอนสนองความต้องการของผู้เรียนและมีสัมฤทธิ์ผลเพิ่มขึ้น

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จำนงค์ แก้วเพชร. (2539). การศึกษากลยุทธ์การสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งศิริรินทร์ จันทร์หอม. (2549). **สภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับ มัธยมศึกษาของภาคใต้ : มุมมองผู้บริหารและผู้สอน**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552 จาก <http://huso.pn.psu.ac.th/ojs/index.php/eJHUSO/article/viewFile/12/24>
- บรรจง ฟารุงสา. (2551). พหุวัฒนธรรมศึกษาชายแดนภาคใต้ : แนวทางสู่ทางปฏิรูปการศึกษา. **วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**, 19, 3-14.
- Charumane, N., Chiramanee, N., & Rattnanayart, W. (2007). A study of attitudes and problems in teaching and learning English in Islamic religious schools in Yala. **Thai TESOL BULLETIN**, 20,73-100.
- Deci, E.L; & Ryan, M.R. (1985). **Intrinsic Motivation and Self-Determination in Human Behavior**. New York: Plenum.
- Wasanasomsithi, P. (1998) E-mail in EFL Classrooms: Why and How. **Nida Language Center Journal**, 3 : 41-53.